

РЕШЕНИЕ

№ 837

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8698** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя К. Р. Г., срещу Решение № ПИ-254/17.08.2021 г. на и.д. директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (ТД на НАП-С.), с което жалбата дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С 210022-022-0049647/08.07.2021 г., издадено от М. Д. на длъжност публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С., издадено на основание чл. 200 и чл.201, ал.3, вр. чл. 195, ал.1-3 ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна.

С жалбата се твърди, че органите по приходи нямат право да налагат обезпечение – запор върху балансова стойност на фирмен актив /лек автомобил/ на дружеството, което е регистрирано с капитал на стойност от 2 лева. Посочва се, че балансова стойност на превозното средство, определена чрез застрахователна полица е на стойност 1000 лева, а в постановлението е посочена балансова стойност 00.00 лв. Иска се от съда да отмени оспорения акт.

В хода на устните състезания управителят на дружеството - жалбоподател сочи, че не е спазен чл. 117 от Търговския закон, от което следва, че наложеният запор върху лекия автомобил е незаконосъобразен. Твърди, че задълженията, за които е наложен процесния запор, към момента не са уточнени, тъй като актът, с който са установени

се обжалва пред АССГ. Прави възражение срещу претендираното юрисконсултско възнаграждение от ответника.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрк. Й., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На [фирма], ЕИК[ЕИК], е извършена ревизия, приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221019005781-091-001/28.10.2020 г., с който са установени задължения в общ размер на 5103.05 лева.

В хода на ревизионното производство е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С20022-023-0000201/23.01.2020 г., с което на [фирма] е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма]. Предвид издаването на ревизионен акт, с ПНОМ изх. № С20022-139-0002223/17.11.2020 г., на основание чл.121, ал.6 ДОПК, вр. чл. 195 ДОПК, е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки.

С ПНОМ изх. № С210022-022-0049647/08.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 200 и чл. 201, ал. 3 вр. чл. 195, ал. 1-3 ДОПК, на [фирма] е наложена обезпечителна мярка – заповор върху лек автомобил марка V., модел Поло, рег. [рег.номер на МПС] , рама WVWZZZ6NZSY173680, двигател №ADX120823, година на производство 1995 г. и мощност 40 kw, с балансова стойност 0.00 лв. Публичният изпълнител е приел, че ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения в общ размер на 6237.55 лв., от които главница в размер на 4396.12 лева и лихви в размер на 1841.43 лева, изчислени към 08.07.2021 г., установени със следните изпълнителни основания: Ревизионен акт № Р-22221019005781-091-001/28.10.2020 г., Ревизионен акт № Р-22221015007751-091-001/14.04.2016 г., Ревизионен акт № Р-22221015004357-091-001/30.10.2015 г. и по годишна данъчна декларация по чл. 92, ал.1 ЗКПО за финансовата 2018 г. вх. № 2210И0618817/31.03.2019 г. Изпратено е заповорно съобщение на осн. чл.201, ал.3 ДОПК на Столична дирекция на вътрешните работи изх. № С2100022-122-0012552/08.07.2021 г.

ПНОМ изх. № С 210022-022-0049647/08.07.2021 г. е връчено на задълженото лице по електронен път на 28.07.2021 г., видно от приложеното по административната преписка удостоверение. Срещу същото от [фирма] е подадена жалба вх. № 10-53-03-1094/04.08.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С обжалваното в настоящото производство решение № ПИ-254/17.08.2021 г., издадено от директор на ТД на НАП С., жалбата е оставена без уважение. Решаващият орган е изложил следните мотиви: ПНОМ изх. № С 210022-022-0049647/08.07.2021 г. е издадено при спазване на разпоредбите на ДОПК, в изискуемата от закона форма, от компетентен орган и съдържа всички изискуеми реквизити. Съгласно разпоредбите на чл.153, ал.1 ДОПК и чл.157, ал.1 ДОПК, обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение, като алтернативно са изброени предпоставките за спиране на същото, нормативно установени в разпоредбите на чл.153, ал.2-ал.7 ДОПК и чл.157,

ал.2-ал.4 ДОПК, които в случая не са налице. Публичният изпълнител правилно и законосъобразно е преценил, че за да се изпълни целта на обезпечителното производство, т.е. да се охрани публичният интерес на държавата, обезпечителните мерки следва да бъдат наложени, а в случай на необходимост обезпечението да бъде реализирано. С процесното ПНОМ е извършено дообезпечаване, тъй като от една страна липсват данни за наличие на достатъчно авоари по запорираната с предходно ПНОМ банкова сметка на жалбоподателя, а от друга, при съпоставка между публичните задължения на жалбоподателя, в общ размер на 6237.55 лева и застрахователната стойност на запорирания лек автомобил в размер на 1000 лева, следва извод, че не е налице преобезпечаване.

Решение № ПИ-254/17.08.2021 г. е връчено на 19.08.2021 г., видно от представеното копие на удостоверение за връчване по електронен път.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, до компетентния съд и в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 197, ал. 1 – ал. 3 от ДОПК в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

ПНОМ изх. № С 210022-022-0049647/08.07.2021 г. е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал.1 от ДОПК на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания, като обезпечението се извършва чрез налагане на някоя от посочените в чл. 198. ал. 1 от същия кодекс обезпечителни мерки. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай обезпечените публични задължения, представляват ДДС и КД, ведно с начислени лихви и са установени с ревизионни актове, издадени на [фирма], както и с ГДД, подадена от дружеството.

С оглед представените по делото доказателства, правилен и обоснован се явява изводът на публичния изпълнител, възприет и мотивиран и от ответника, за затруднено събиране на обезпечените публични вземания. Видно от уведомление от [фирма] от 17.11.2020 г. до публичен изпълнител, по сметките на [фирма] са налице други наложени запори по изпълнително производство по описа на ТД на НАП-С., както и от частен съдебен изпълнител. Същевременно, жалбоподателят не ангажира доказателства за наличие на други активи, негова собственост, които да обезпечат изискуемите публични вземания.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя срещу обезпечаването на публичните вземания, установени с РА № Р-22221019005781-091-001/28.10.2020 г., аргументирано с обжалването му по съдебен ред. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Поради това, обстоятелството, че РА е обжалван и

не е влязъл в сила не препятства обезпечаването, респ. принудителното събиране на установените с него публични вземания, в случай че те не са платени доброволно от длъжника. При евентуалната му отмяна, съобразно чл. 129, ал. 6 от ДОПК, недължимо внесените или събрани суми, ще бъдат възстановени, ведно с дължимата законна лихва.

Неоснователно е и възражението за незаконосъобразност на наложеното обезпечение поради нарушение на чл. 117 ТЗ. Посочената норма регламентира минималния размер на капитала на търговските дружества, но не ограничава по никакъв начин отговорността на дружеството по отношение на установените му и изискуеми публични задължения. Основанията и редът за обезпечаване на публични вземания са регламентирани със специалния процесуален закон – ДОПК, като в чл. 198, ал. 1 изчерпателно са посочени видовете обезпечителни марки, в т.ч. запор на движими вещи и вземания на длъжника (т. 2). Същевременно от приетите по делото доказателства се установи по безспорен начин, че превозното средство, върху което е наложен процесният запор е собственост на задълженото дружество, поради което същият е законосъобразно наложен, съобразно разпоредбите на чл. 195, ал. 1 и чл. 198, ал. 1, т. 2 ДОПК.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В разглеждания случай не са налице визираните от нормата основания, обосноваващи отмяна на обезпечителната мярка – не е предоставено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Обезпечените публични вземания са установени с конкретно индивидуализирани изпълнителни основания.

От приетите по делото доказателства не се установява несъразмерност на наложените обезпечителни мерки. Обстоятелството, че в постановлението е посочена балансова стойност на заповирания автомобил в размер на 00.00 лв., а е доказана застрахователна стойност на актива от 1000 лв., не обуславя незаконосъобразност на обезпечението. Предвид общия размер на изискуемите публични вземания от дружеството - 6237.55 лв., липсата на данни за налични авоари по заповираните сметки, както и наличието на други наложени запори, следва да се приеме, че процесната мярка е съразмерна, тъй като наложеният запор е до размера на установеното и изискуемо публично вземане.

По гореизложените съображения жалбата, подадена от [фирма], следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПИ-254/17.08.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП – С. сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: